

РЕШЕНИЕ

№ 2300

гр. София, 07.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 09.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **9836** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 32, ал. 8 от Закона за развитието на академичния състав в Република България (ЗРАСРБ).

Производството е образувано по жалба на В. М. К., с постоянен адрес в [населено място], подадена чрез пълномощника адвокат С. А., срещу Заповед №РД09-1810 от 01.09.2021г., издадена от министъра на образованието и науката.

С оспорената заповед е отменен Акт №283/18.12.2018г. на ректора на Университета по архитектура, строителство и геодезия – [населено място] за преназначаване на архитект В. М. К. от длъжността „асистент“ на длъжността „главен асистент“ в катедра „История и теория на архитектурата“. Заповедта е издадена по реда на чл.32, ал.10 от ЗРАСРБ във връзка с подаден сигнал от доц.Т. Ц..

Жалбоподателят В. М. К. оспорва заповедта като незаконосъобразен индивидуален административен акт. Твърди, че правилно е преназначен на длъжността „главен асистент“ след проведен конкурс, който е влязъл в сила. Сочил, че е придобил докторска степен по направление 5.7. „Архитектура, строителство и геодезия“, в което попадат научни специалности, свързани както с архитектурата, така и със строителството, които са от съседни научни и професионални области. Във връзка с това излага аргументи, че докторската му степен съответства на обявения конкурс и правилно е бил допуснат до него. Твърди, че преценката за съответствието на докторската степен с конкурса е от компетентността на научното жури. Счита, че не са налице предпоставките за възобновяване на административното производство по

реда на глава Седма от АПК, тъй като са изтекли предвидените преклузивни срокове. Заявява претенция за разноски.

Ответникът – министърът на образованието и науката, чрез процесуалния си представител държавен експерт Р. В., оспорва жалбата. Излага аргументи, че конкурсната процедура е опорочена от самото начало, тъй като жалбоподателят е неправилно допуснат до участие в конкурса. Сочи, че административният акт е издаден в изпълнение на съдебни решения на Административен съд София-град и на Върховния административен съд.

Заинтересованата страна – ректорът на Университета по архитектура, строителство и геодезия, не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна Т. П. Ц., лично и чрез пълномощника си адвокат Г. Г., спорва жалбата. Твърди, че докторантурата на жалбоподателя, която е по специалността строителство, е несъвместима с проведения конкурс по специалността архитектура. Счита, че нарушенията в конкурса са съществени и обезсмислят защитата на регулираните професии, към които спада професията на архитекта. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, заплатен от жалбоподателя. Претендира разноски.

СЪДЪТ приема жалбата за процесуално допустима, като подадена в срок от надлежна страна срещу административен акт, подлежащ на самостоятелен съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Установени факти:

С Допълнително споразумение №283 от 18.12.2018г. към Трудов договор 0225/07.02.1994г. жалбоподателят е преназначен от длъжността „асистент“ на длъжността „главен асистент“ в катедра „История и теория на архитектурата“ във Факултета по архитектура на У..

Назначаването на жалбоподателя на длъжността „главен асистент“ е въз основа на приключил конкурс за главни асистенти в професионално направление 5.7 „Архитектура, строителство и геодезия“ по дисциплините „Основи на архитектурното строителство и основи на паркоустройството и ландшафтната архитектура и изобразителни средства“ за нуждите на катедра „История и теория на архитектурата“ към Факултета по архитектура на У.. Жалбоподателят е бил допуснат до участие в конкурса въз основа на образователна и научна степен „доктор“, придобита в Строителния факултет на У. по научната специалност „Организация и управление на производството (строителството)“.

Още в хода на конкурсната процедура доц.Т. Ц., преподавател в катедра „История и теория на архитектурата“, е подал сигнал до Комисията по академична етика към МОН с вх.№94-5942/20.11.2018г. за нарушение на конкурсната процедура, изразяващо се в допускане на двама участници – жалбоподателят и арх. А. С., без да притежават образователна и научна степен (ОНС) „доктор“, съответстваща на конкурса. Комисията се е произнесла с С Доклад №18-31/15.01.2019г., в който е посочено, че докторските степени на двамата участници не съответстват на обявения конкурс и следователно е нарушено изискването на чл.18, ал.1 от ЗРАСРБ.

Узнавайки след проведен катедрен съвет, че жалбоподателят е назначен на длъжността „главен асистент“, доц. Т. Ц. е внесъл в Комисията по академична етика

нов сигнал с вх.№94-453 от 05.02.2019г. По преписката е представен Доклад на Комисията по академична етика (без посочени номер и дата), в който се потвърждава, че допускането на жалбоподателя до конкурса е в нарушение на чл.18, ал.1 от ЗРАСРБ.

С Определение №2148 от 25.03.2021г. на АССГ, постановено по адм.д.№12153/2020г. във връзка с Решение №10373 от 28.07.2020г. на Върховния административен съд по адм.д.№4098/2020г., е указано на министъра на образованието и науката да разгледа сигнала на доц.Т. Ц. по реда на чл.32,ал.10 от ЗРАСРБ. В изпълнение на тези указания Комисията по академична етика (КАЕ) е изготвила нов Доклад №18-394 от 26.08.2021г. Комисията е приела, че издадената диплома за ОНС „доктор“ от Строителния факултет на У. не съответства на конкурса в специалността „Архитектура“, която се отнася към регулираните професии, и отново е установила нарушение на чл.18, ал.1 от ЗРАСРБ.

Въз основа на сигнал с вх.№94-453 от 05.02.2019г. и Доклад №18-394 от 26.08.2021г.на КАЕ министърът на образованието и науката е издал оспорената заповед, с която е отменил акта, издаден от ректора на У., за заемане на длъжността „главен асистент“ от жалбоподателя.

Правни изводи:

1.Заповедта е издадена от компетентен административен орган по чл.32, ал.10 от ЗРАСРБ.

2.Заповедта е издадена в предвидената писмена форма, в която са изложени фактическите и правните основания за издаването ѝ и подробни мотиви, допълващи се от представената административна преписка.

3.При издаване на заповедта не са допуснати съществени процесуални нарушения. Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че заповедта е издадена извън сроковете по чл. 102 от АПК. В случая министърът на образованието и науката е разгледал сигнала в изпълнение на задължителните указания на АССГ и ВАС, които имат смисъл на основание за възобновяване на производството.

4.Заповедта е издадена в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона.

Съгласно чл. 48, ал. 3 от ЗВО академичните длъжности „асистент“, „главен асистент“, „доцент“ и „професор“ се заемат при условията и по реда на ЗРАСРБ и на правилниците на висшите училища.

Условията и редът за заемане на академичните длъжности „асистент“ и „главен асистент“ са регламентирани в чл. 17-23 от ЗРАСРБ, както и в чл. 45-52 от ППЗРАСРБ. Длъжността „асистент“ е най-ниската от академичните длъжности, с която започва академичното израстване, в срока на заемането на която лицето предприема действия за повишаване на квалификацията си и за придобиване на образователна и научна степен "доктор".

Съгласно чл.18, ал.1 от ЗРАСРБ академичната длъжност "главен асистент" се заема само от лице, което отговаря на минималните национални изисквания по чл. 2б, ал. 2 и 3, съответно на изискванията по чл. 2б, ал. 5 и притежава образователната и научна степен "доктор", която за специалностите от регулираните професии съответства на обявения конкурс.

Легалната дефиниция за регулирана професия се съдържа в §1, т.1 от Закона за признаване на професионалните квалификации (З.): професионална дейност или

съвкупност от професионални дейности, включена в Списъка на регулираните професии в Република България, която е от обществена значимост и/или е от съществено значение за живота и здравето на хората и достъпът до която е подчинен на закони, подзаконови или административни разпоредби относно: а) притежаването на специфична професионална квалификация, или б) правоспособност, или в) членство в професионална организация, работеща за поддържане на високо равнище в съответната професионална област, за осъществяването на което е получила специфично признаване от държавата. Съгласно §1, т.3 от ДР на З. професионалните квалификации се установяват с дипломи, свидетелства и други документи, които удостоверяват успешно завършване на професионално обучение, проведено в по-голямата си част на територията на Европейската общност, и са издадени от компетентен орган в държава членка. Към Списъка на регулираните професии, като израз на държавното управление в областта на висшето образование, препраща и разпоредбата на чл.9, ал.3, т.13 от ЗВО.

Списъкът на регулираните професии е приет с Решение на Министерски съвет №619/20.07.2009г.(Обн. ДВ. бр.61 от 31 Ю. 2009г.,изм. ДВ. бр.48 от 8 Юни 2018г., изм. и доп. ДВ. бр.18 от 1 Март 2019г., изм. и доп. ДВ. бр.61 от 2 Август 2019г., изм. и доп. ДВ. бр.72 от 31 Август 2021г). В относимата редакция на списъка към момента на провеждане на конкурса, както и към настоящия момент, в сектор XIV „Професии в областта на архитектурата и строителството“ са включени три самостоятелни регулирани професии: 80. Архитект; 81. Инженер в инвестиционното проектиране; 82.Инженер в геодезията, картографията и кадастъра, и съответно компетентите органи за признаване на правоспособността им: К. на архитектите, К. на инженерите в инвестиционното проектиране и Агенцията по геодезия, картография и кадастър. Следователно, въпреки принадлежността на професиите към едно направление, отчитайки обществения интерес, законодателят въвежда различни изисквания към тези три професии.

Една от целите на ЗРАСРБ е гарантиране на обществения интерес, свързан с качеството на образователния процес и научните изследвания, чрез определяне на единни държавни изисквания и контрол върху тяхното спазване, както и контрол на качеството на научните изследвания – чл.1, ал.2, т.3. Именно за постигане на тази цел е въведено императивното изискване академичната длъжност „главен асистент“ в областта на регулираните професии да се заема само при съответствие на придобитата ОНС „доктор“ с регулираната професия. За академичните длъжности, които не спадат към регулираните професии, това изискване не се поставя.

Основният правен спор в случая е дали ОНС „доктор“ по специалността „Организация и управление на производството (строителството)“, съответства на обявения конкурс за заемане на академична длъжност по архитектура.

Становището на КАЕ, че придобитата от жалбоподателя ОНС „доктор“ не съответства на обявения конкурс, е възприето и от министъра на образованието и науката. Съдът споделя този извод като основан на анализа на по-горе цитираните разпоредби и съответен на разума и целта на закона. Научното направление обхваща различни свързани специалности, но за заемане на конкретна академична длъжност не е достатъчно ОНС „доктор“ да е само в рамките на това направление, а е необходимо да е по съответната специалност, когато това е свързано с регулирана професия, за да се гарантира опазването на обществения интерес. За заемане на академична длъжност във Факултета по архитектура е необходимо ОНС „доктор“ да е придобита по някоя

от специалностите по архитектура. Ето защо придобитата от жалбоподателя обща квалификация по организация и управление на строителството (която впрочем не спада изобщо към регулираните професии в сектора, видно от Списъка) не може да бъде основание за заемане на академична длъжност по архитектура.

При провеждане на конкурса е допуснато нарушение на чл.30, ал.2, т.1 във връзка с чл.18, ал.1 от ЗРАСРБ, поради което актът на ректора на У., с който жалбоподателят е заел академична длъжност „главен асистент“ във Факултета по архитектура, е правилно отменен от министъра на образованието и науката.

Не са налице отменителните основания по чл.146 от АПК и жалбата срещу оспорената заповед следва да бъде отхвърлена.

Разноски:

При този изход на спора разноските се поставят в тежест на жалбоподателя. На основание чл. 143, ал.4 от АПК жалбоподателят следва да заплати на заинтересованата страна Т. Ц. направените разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева.

Ответникът не е направил искане за присъждане на разноски, поради което такива не му се присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 38-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. М. К. срещу Заповед №РД09-1810 от 01.09.2021г., издадена от министъра на образованието и науката.

ОСЪЖДА В. М. К. да заплати на Т. П. Ц. разноски в размер на 400 (четирисотин) лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: